

**บทบาทของสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์)
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
ที่มีต่อภาคธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรี**
**The role of the School of Fine Arts (Design Applied Arts),
Faculty of Humanities and Social Sciences. Rambhai Barni Rajabhat
University. With the arts business sector in Chanthaburi.**

ธนวัฒน์ กันภัย, เบญจพร ประจง, นภา จันทรรตรี
สาขาวิชาศิลปกรรม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบถึงบทบาทของสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ในการพัฒนาและสร้างบัณฑิตให้มีประสิทธิภาพ สามารถสร้างประโยชน์ต่อภาคธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ประกอบการธุรกิจด้านศิลปะในจังหวัดจันทบุรี จำนวน 4 คน และนักศึกษาสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี 4 ชั้นปี จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการธุรกิจด้านศิลปะในจังหวัดจันทบุรี และแบบสอบถามนักศึกษา เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ความถี่ และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความเห็นต่อบทบาทของสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) ที่มีต่อภาคธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรีในเกณฑ์มากที่สุดได้แก่ มีการฝึกให้นักศึกษามีระเบียบตรงต่อเวลา มีการสร้างจิตสำนึกส่งเสริมให้มีความซื่อสัตย์สุจริตในการประกอบอาชีพเป็นอันดับ 1 เป็นทักษะด้านคุณธรรมจริยธรรม (Affective Domain) มากที่สุด ในส่วนของประเด็นด้านความรู้ (Cognitive Domain) และด้านการปฏิบัติ (Psychomotor Domain) เป็นด้านรองลงมา

ผู้ประกอบการธุรกิจด้านศิลปะในจังหวัดจันทบุรีเห็นด้วยมากที่สุดว่าสาขาวิชา มีบทบาทในการเตรียมนักศึกษาให้มีทั้งความรู้ความสามารถ และทักษะในการประกอบอาชีพทางศิลปกรรม เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกงานที่สนใจระหว่างเรียน และมีบทบาทในการผลิตนักศึกษาที่มีความรู้ในเรื่องของศิลปะ ทำให้เป็นสิ่งที่ต้องการของธุรกิจทางศิลปะ ความรู้ในศาสตร์ทางศิลปะที่ต้องมี ผู้ประกอบการธุรกิจด้านศิลปะเห็นตรงกันมากที่สุดคือความรู้ในเรื่องของทฤษฎีสี หลักการออกแบบ การจัดองค์ประกอบทางศิลปะ ความรู้ในศาสตร์ด้านอื่น คือเรื่องการตลาด การทำโฆษณา ประชาสัมพันธ์ การประเมินราคางาน การคิดกำไร ขาดทุน ทักษะและการฝึกปฏิบัติที่ต้องมีคือการใช้โปรแกรม Adobe Photoshop, CorelDraw ทักษะและการฝึกปฏิบัติทางศาสตร์ด้านธุรกิจคือทักษะในการต้อนรับลูกค้า การพูดเสนองาน การเจรจาต่อรองราคา คุณธรรมจริยธรรม คือความรักในอาชีพที่ทำ ความซื่อสัตย์สุจริต และมีวินัยตรงต่อเวลา ผู้ประกอบการธุรกิจด้านศิลปะต้องการเห็นสาขาวิชาผลิตนักศึกษาที่จบออกไปมีความรู้ทางด้านศิลปะ ด้านการออกแบบสามารถทำงานในภาคธุรกิจศิลปะได้ แนวโน้มและอนาคตควรจัดให้นักศึกษาได้แสดงผลงานการสร้างสรรค์ระหว่างเรียน นอกจากงานที่จะแสดงเมื่อจบการศึกษา เพื่อให้ผู้ประกอบการได้ชมผลงานและติดต่อนักศึกษาเข้าทำงานในสถานประกอบการนั้นๆ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่นๆ ควรจัดโครงการพานักศึกษามาดูงานตามสถานประกอบการต่างๆ เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้รู้จักและเลือกที่ทำงานได้ตรงตามความต้องการ ซึ่งจะทำให้นักศึกษานำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน

คำสำคัญ : บทบาทสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์), ภาคธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรี

Abstract

This research aimed to find out the role of the Program of Fine and Applied Arts (Applied Arts Design), Faculty of Humanities and social sciences Rambhai Barni Rajabhat University, in developing and producing graduates efficiency and beneficial creativity in art business sector in Chanthaburi. The sample was divided into two groups: 4 entrepreneurs of the arts in Chanthaburi and 40 undergraduates of the Program of Fine and Applied Arts (Applied Arts Design), Faculty of Humanities and social sciences Rambhai Barni Rajabhat University. The research tools consisted of interviews with the first group and questionnaires for the second group. The questionnaire used was a 5-point rating scale. Data was analyzed using statistical means of percentage, frequency distribution, and content analysis.

The research results found that undergraduates showed their opinions in the role of the Program of Fine and Applied Arts (Applied Arts Design) toward art business in Chanthaburi at the highest level which were teaching them to be punctual, creating awareness, and encouraging honesty in arts entrepreneurship. For Ethics skills, Affective Domain ranked at the most, whereas Cognitive Domain and Psychomotor Domain ranked respectively.

While entrepreneurs in Chanthaburi rated at the most agreed that this program plays an important role in preparing undergraduates to have knowledge and skills of fine arts career. Allowing them to explore their interests in internship while studying and producing efficient graduates in fine art that was required for the art business. Entrepreneurs agreed at most that undergraduates must know about color theory, design principles, artistic composition, marketing, advertisement, knowing how to evaluate price of art, profit and loss, and computer skills in Adobe Photoshop and CorelDraw. Furthermore, developing the knowledge of basic business principles such as introduction, presentation, negotiation, and ethics. However, entrepreneurs need the program to produce graduates to be able to apply knowledge for the art business. Based on the finding the suggestions were that the program should provide an exhibition for undergraduates during their semester to present their arts and introduce themselves to entrepreneurs. The other suggestion was to organize a visit in art business in order to find undergraduates' needs which can apply their knowledge to actual utilization in everyday life.

Keywords : Role of the School of Fine Arts (Design Applied Arts), The arts business sector in Chanthaburi

บทนำ

การศึกษาด้านศิลปะมีความจำเป็นที่จะต้องฝึกให้นักศึกษามีทักษะในการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2545-2559 ได้ระบุว่าการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาด้วยตนเอง(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ,2545) ซึ่งการแก้ปัญหาด้วยตนเองนี้มีความสำคัญในการประกอบอาชีพต่างๆ ดังที่หลักสูตรศิลปกรรม(ออกแบบประยุกต์ศิลป์) กล่าวว่าจากสถานการณ์ในปัจจุบันที่มีการแข่งขันในภาคธุรกิจ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะให้ผู้มีความรู้ ความชำนาญทางด้านศิลปะ เพื่อใช้ในการออกแบบรูปแบบสินค้า และบรรจุภัณฑ์ต่างๆ (หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต,2555) เช่นนี้การจัดการเรียนการสอนที่มีความสอดคล้องดังกล่าวจึงมีความสำคัญเร่งด่วน สกนธ์ ภู่งามดี(2547) กล่าวว่าธุรกิจนั้นหมายถึงงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิต(Production) การซื้อ(Purchasing)และการขาย(Selling) และในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจขนาดกลางหรือขนาดย่อม ต้องมีขั้นตอนเป็นลำดับ

จังหวัดจันทบุรีมีสถานที่ท่องเที่ยว และกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งน้ำตก ทะเล ด่าน้ำ รวมทั้งเที่ยวชมแหล่งประวัติศาสตร์ต่าง ๆ นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งเจียรไนพลอยที่มีชื่อเสียงที่สุด และกว่า 80 % ของพลอยที่จำหน่ายทั่วโลก (แผนปฏิบัติการประจำปีจังหวัดจันทบุรี, 2554) เช่นนี้ธุรกิจทางศิลปะจึงมีส่วนสำคัญในการผลักดันการเจริญเติบโตของจังหวัด ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการทำสื่อโฆษณา ป้ายร้านค้า ป้ายประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว การออกแบบผลิตภัณฑ์สินค้า เครื่องประดับ ธุรกิจทางศิลปะเหล่านี้จึงเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก และการแข่งขันก็มีเพิ่มขึ้นตามความต้องการของตลาด ในส่วนของมหาวิทยาลัยจึงควรมีส่วนส่งเสริมผลิตบัณฑิตให้มีความพร้อมออกสู่ภาคธุรกิจ ซึ่งในส่วนของการศึกษาบางครั้งอาจจะยังไม่เห็นถึงความสำคัญ หรือการเรียนการสอนนั้นอาจจะยังไม่สอดคล้องกับธุรกิจศิลปะที่มีอยู่มากพอ การที่นักศึกษาจะสำเร็จการศึกษาออกไปแล้วสามารถประกอบธุรกิจของตนเอง หรือในสถานประกอบการต่าง ๆ นั้นจึงเป็นเรื่องที่ต้องมีการพูดคุยแลกเปลี่ยนกันระหว่างจังหวัด ชุมชน สถานประกอบการ และมหาวิทยาลัยที่ผลิตบัณฑิตด้านศิลปกรรม

ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการศึกษาด้านศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่มีต่อภาคธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรี ตลอดจนความต้องการของภาคธุรกิจศิลปะ สามารถทำให้การดำเนินธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรีขับเคลื่อนต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

เพื่อทราบถึงบทบาทของสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ในการพัฒนาและสร้างบัณฑิตให้มีประสิทธิภาพ สามารถสร้างประโยชน์ ต่อภาคธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรี

ขอบเขตของโครงการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษางานวิจัยเรื่องนี้ ผลผลิตหลัก (Outcome) คือ บทบาทของสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่มีต่อภาคธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรี ตลอดจนความต้องการของภาคธุรกิจศิลปะ สามารถทำให้การดำเนินธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรีขับเคลื่อนต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. จำนวนประชากร/ กลุ่มเป้าหมาย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ได้แก่ ผู้ประกอบการธุรกิจด้านศิลปะในจังหวัดจันทบุรี และนักศึกษาสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์)

3. ขอบเขตด้านสถานที่

ภาคธุรกิจศิลปะ จังหวัดจันทบุรี

วิธีการดำเนินการวิจัย

เพื่อให้งานวิจัยบรรลุตามวัตถุประสงค์จึงได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. การศึกษาค้นคว้าข้อมูล
2. การกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

เครื่องมือการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เกี่ยวกับบทบาทของสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่มีต่อภาคธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรี โดยมีรายละเอียดของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. แบบสอบถามเรื่องบทบาทของสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่มีต่อภาคธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรี) มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check-List) และคำถามปลายเปิด (Open end) ซึ่งประกอบไปด้วยข้อความเกี่ยวกับ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประเภทธุรกิจและประสบการณ์ด้านประกอบธุรกิจศิลปะ

ตอนที่2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ความต้องการ และบทบาทของสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) (คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่มีต่อภาคธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรี) มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ

2.แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจด้านศิลปะในจังหวัดจันทบุรี มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ มีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์ปลายเปิด (Open-end)

ตอนที่2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่มีต่อภาคธุรกิจศิลปะในจังหวัด จันทบุรีมีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์ปลายเปิด (Open-end)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามนักศึกษา สาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จำนวน 40 คน

สามารถวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบสอบถามนักศึกษาศาखाวิชาศิลปกรรมในเรื่องบทบาทของสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) คณะมนุษยศาสตร์และมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่มีต่อภาคธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรี พบว่านักศึกษามีความเห็นสาखाวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) มีการปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์มากที่สุดได้แก่ การฝึกให้นักศึกษามีระเบียบและตรงต่อเวลา และมีการสร้างจิตสำนึกส่งเสริมให้นักศึกษามีความซื่อสัตย์สุจริตในการประกอบอาชีพธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรีเท่ากัน (4.63) รองลงมาคือสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นชุมชน และมีส่วนผลักดันในการสร้างให้นักศึกษาสามารถสร้างอาชีพและรายได้เกี่ยวกับธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรีเท่ากัน (4.50)

สาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) มีการปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์มาก ได้แก่ สร้างโอกาสในการเรียนรู้ของนักศึกษา และสนับสนุนให้นักศึกษาได้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพเกี่ยวกับธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรี (4.45) มีวิชาเรียนที่หลากหลายตรงตามความต้องการของภาคธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรี (4.45) มีกระบวนการเรียนการสอนที่ให้นักศึกษาได้ปฏิบัติทดลอง การทำงานที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจทางศิลปะ (4.28) ให้บริการวิชาการและสนองตอบความต้องการของภาคธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรี (4.20) และมีสื่อที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนที่ให้นักศึกษาได้ปฏิบัติทดลองการทำงานที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจทางศิลปะ (4.05) ตามลำดับ

สามารถวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการธุรกิจด้านศิลปะในจังหวัดจันทบุรีในเรื่องบทบาทของสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่มีต่อภาคธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรี ดังนี้

2.1 ความเข้าใจของผู้ประกอบการธุรกิจด้านศิลปะในจังหวัดจันทบุรีในเรื่องบทบาทของสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่มีต่อภาคธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรี มีประเด็น 3 ประเด็น คือเป็นสาขาวิชาที่สำคัญมาก เพราะผู้เรียนได้รับความรู้ ในเรื่องของศิลปะที่จะทำ ให้ผู้เรียนได้เปิดมุมมองใหม่ๆในเรื่องราวของศิลปะ และสามารถนำไปใช้ปรับปรุงผลงานตนเองให้มีความเหมาะสมกับพื้นที่ จันทบุรีได้ (2คน) สาขาวิชาที่สำคัญมาก เพราะเป็นการสร้างความเข้าใจในแนวความคิด ของศิลปินที่สร้างงานศิลปะ ทำให้ผู้เรียนมีความเป็นศิลปินเมื่อเวลาจบมาประกอบอาชีพ ผลงานออกแบบจะได้มีสุนทรียภาพทางศิลปะ (1คน) และเป็นสาขาวิชาสำคัญมาก เพราะเป็นการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่น (1คน)

2.2 ความคิดเห็นต่อบทบาทของสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่มีต่อภาคธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรี ผู้ประกอบการธุรกิจด้านศิลปะเห็น ด้วยมากที่สุดว่าสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) มีบทบาทในการเตรียมนักศึกษาให้มีทั้งความรู้ ความสามารถ และทักษะในการประกอบอาชีพทางศิลปกรรม เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ทดลองฝึกงานที่ชอบและสนใจ ระหว่างเรียน (2คน)

การให้ความรู้กับนักศึกษาในเรื่องของศิลปะ ภูมิปัญญาพื้นบ้านในจังหวัดจันทบุรีให้มาก เพื่อให้นักศึกษาจะได้มีความรู้ใน รากเหง้าของตนเอง ก่อนที่จะเรียนรู้เรื่องศิลปะสากล (1คน) และมีบทบาทในการผลิตนักศึกษาที่มีความรู้ในเรื่องของ ศิลปะ ทำให้เป็นที่ต้องการของธุรกิจทางศิลปะ (1คน)

2.3 ความรู้ในศาสตร์ทางศิลปะที่นักศึกษาสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) ต้องมีเพื่อประโยชน์ต่อ ภาคธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรี ผู้ประกอบการธุรกิจด้านศิลปะเห็นตรงกันมากที่สุดคือความรู้ในเรื่องของทฤษฎีสี หลักการออกแบบ การจัดองค์ประกอบทางศิลปะ (4คน)

2.4 ความรู้ในศาสตร์ด้านอื่นๆที่นอกเหนือจากศาสตร์ทางศิลปะที่นักศึกษาสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบ ประยุกต์ศิลป์) ต้องมีเพื่อประโยชน์ต่อภาคธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรี ผู้ประกอบการธุรกิจด้านศิลปะเห็นตรงกันคือ ความรู้ในเรื่องการตลาด การทำโฆษณาประชาสัมพันธ์ การประเมินราคางาน การคิดกำไร ขาดทุน (3คน) และการทำบัญชีรายรับรายจ่าย (1คน)

2.5 ทักษะและการฝึกปฏิบัติที่นักศึกษาสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) ต้องมีเพื่อประโยชน์ต่อ ภาคธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรี ผู้ประกอบการธุรกิจด้านศิลปะเห็นตรงกันคือ ความรู้ในเรื่องการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการออกแบบงาน เช่นโปรแกรม Adobe Photoshop, CorelDraw (3คน) และ โปรแกรม Adobe Illustrator (1คน)

2.6 ทักษะและการฝึกปฏิบัติทางศาสตร์ด้านธุรกิจที่นักศึกษาสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) ต้อง มีเพื่อประโยชน์ต่อภาคธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรีผู้ประกอบการธุรกิจด้านศิลปะเห็นตรงกันคือทักษะในการต้อนรับ ลูกค้า การพูดเสนองานลูกค้า การเจรจาต่อรองราคา (4คน)

2.7 คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณที่นักศึกษาสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) ต้องมีเพื่อ ประโยชน์ต่อภาคธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรีผู้ประกอบการธุรกิจด้านศิลปะเห็นตรงกันคือความรักในอาชีพที่ทำ ความ ซื่อสัตย์สุจริต และความมีวินัยตรงต่อเวลา (4คน)

2.8 ผู้ประกอบการธุรกิจด้านศิลปะความต้องการเห็นบทบาทของสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีที่มีต่อภาคธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรีในทิศทาง ดังนี้ คือสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) ต้องผลิตนักศึกษาที่จบออกไปแล้วมีความรู้ทางด้านศิลปะ การ ออกแบบสามารถทำงานในภาคธุรกิจศิลปะได้ทันที (2คน) เมื่อนักศึกษาสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) จบ ออกไปทำงานจริงในภาคธุรกิจน่าจะมีการตั้งกลุ่ม หรือสมาคมผู้ประกอบการธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรี เพื่อให้มีการ ร่วมมือและการกำหนดราคาตลาดได้ (1คน) และสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) น่าจะมีการจัดอบรมให้ ความรู้กับผู้ประกอบการธุรกิจในส่วนของงานศิลปะใหม่ๆ (1คน)

2.9 ผู้ประกอบการธุรกิจด้านศิลปะเสนอว่าแนวโน้ม/อนาคตของสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่มีต่อภาคธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรีเท่ากันคือ สาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์)

จัดให้นักศึกษาได้แสดงผลงานการสร้างสรรค์ระหว่างเรียน นอกเหนือจากงานที่นักศึกษาจะแสดงเมื่อจบการศึกษา เพื่อให้ผู้ประกอบการได้เห็นและชมผลงานการออกแบบของนักศึกษา เพื่อการติดต่อหาพนักงานศึกษาเข้าทำงานในสถานประกอบการนั้นๆ (2คน) และสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) จัดอบรมให้ความรู้ผู้ประกอบการ หรือการจัดให้ผู้ประกอบการได้เข้ามาพูดคุยกับนักศึกษา ในด้านของประการการประกอบอาชีพ (2คน)

2.10 ผู้ประกอบการธุรกิจด้านศิลปะมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่นๆ ตอบรับของสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีที่มีต่อภาคธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรีคืออยากให้สาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) จัดโครงการพานักศึกษามาศึกษาดูงานเที่ยวชม ตามสถานประกอบการต่างๆ เพื่อการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้รู้จักและสามารถเลือกที่ทำงานได้ตรงความต้องการ (2คน) และอยากให้สาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) ฝึกให้นักศึกษาสามารถใช้อุปกรณ์ เครื่องมือในการทำงานป้ายอิงค์เจ็ท เพื่อให้นักศึกษาจะได้นำไปใช้ประกอบอาชีพเมื่อจบออกไป (2คน)

สรุปและอภิปรายผล

นักศึกษามีความเห็นวาทะของสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) ที่มีต่อภาคธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรีส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์มาก และในส่วนของเกณฑ์มากที่สุดได้แก่ มีการฝึกให้นักศึกษามี ระเบียบตรงต่อเวลา สาขาวิชาศิลปกรรมมีการสร้างจิตสำนึกส่งเสริมให้นักศึกษามีความซื่อสัตย์สุจริตในการประกอบอาชีพธุรกิจศิลปะ ในจังหวัดจันทบุรีเท่ากันเป็นลำดับที่ 1 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าทางสาขาวิชาศิลปกรรมได้มีการเน้นให้นักศึกษาเกิดทักษะด้านคุณธรรมจริยธรรม (Affective Domain) มากที่สุด เป็นอันดับ 1 สอดคล้องกับวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2544) ได้กล่าวถึงการสอนในระดับอุดมศึกษาว่าจำเป็นที่จะต้องต้องเน้นการอบรมฝึกฝนคนให้มีความดี อาจารย์และผู้เรียนจะต้องพัฒนาทักษะการค้นคว้าวิจัย ดังนั้นในการเรียนการสอนจึงต้องส่งเสริมให้ผู้สอนและผู้เรียนต้องพัฒนาทักษะการแสวงหาความรู้ การวิเคราะห์ การรวบรวมข้อมูล และการนำเสนอข้อค้นพบใหม่ ในส่วนของประเด็นด้านความรู้ (Cognitive Domain) และด้านการปฏิบัติ (Psychomotor Domain) นักศึกษาสาขาวิชาศิลปกรรมเห็นด้วยอยู่ในส่วนรองลงมาคือ สาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นชุมชน และมีส่วนผลักดันในการสร้างให้นักศึกษาสามารถสร้างอาชีพและรายได้เกี่ยวกับธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรีเท่ากันเป็นลำดับที่ 2 สาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) สร้างโอกาสในการเรียนรู้ของนักศึกษา และสนับสนุนให้นักศึกษาได้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพเกี่ยวกับธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรี เป็นลำดับที่ 3 มีวิชาเรียนที่หลากหลายตรงตามความต้องการของภาคธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรี เป็นลำดับที่ 4 มีกระบวนการเรียนการสอนที่ให้นักศึกษาได้ปฏิบัติทดลอง การทำงานที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจทางศิลปะ เป็นลำดับที่ 5 ให้บริการวิชาการและสนองตอบความต้องการของภาคธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรี เป็นลำดับที่ 6 และมีสื่อที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนที่ให้นักศึกษาได้ปฏิบัติทดลองการทำงานที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจทางศิลปะเป็นลำดับที่ 7

ความเข้าใจของผู้ประกอบการธุรกิจด้านศิลปะในจังหวัดจันทบุรีในเรื่องบทบาทของสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่มีต่อภาคธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรี คือเป็นสาขาวิชาที่สำคัญมาก เพราะผู้เรียนได้รับความรู้ ในเรื่องของศิลปะที่จะทำให้ผู้เรียนได้เปิดมุมมองใหม่ๆ ในเรื่องราวของศิลปะ และสามารถนำไปใช้ปรับปรุงผลงานตนเองให้มีความเหมาะสมกับพื้นที่จันทบุรีได้ ทำให้ผู้เรียนมีความเป็นศิลปินเมื่อเวลาจบมาประกอบอาชีพ ผลงานออกแบบจะได้มีสุนทรียภาพทางศิลปะ และเป็นการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่น สอดคล้องกับสรารุณี ใจแจ้ง (2550) ที่กล่าวว่า การรับรู้คุณค่าของศิลปะ จะส่งเสริมผู้เรียนให้มีจิตใจที่งดงาม มีสุนทรียภาพ เห็นคุณค่าความสำคัญของศิลปะ ตลอดจนศิลปวัฒนธรรมอันเป็นมรดกทางภูมิปัญญาของคนในชาติ เป็นจุดกำเนิดของการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะอันมีคุณค่า รวมถึงสร้างจิตสำนึกในการพิทักษ์รักษาศิลปกรรมในท้องถิ่นของตน ซึ่งเป็นภูมิปัญญาของคนในชาติ

ความคิดเห็นต่อบทบาทของสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่มีต่อภาคธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรี ผู้ประกอบการธุรกิจด้านศิลปะเห็นด้วยมากที่สุดว่าสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) มีบทบาทในการเตรียมนักศึกษาให้มีทั้งความรู้ความสามารถ และทักษะในการประกอบอาชีพ ทางศิลปกรรม เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ทดลองฝึกงานที่ชอบและสนใจระหว่างเรียน และมีบทบาทในการผลิตนักศึกษาที่มีความรู้ในเรื่องของศิลปะ ทำให้เป็นที่ต้องการของธุรกิจทางศิลปะ สอดคล้องกับจรัส สุวรรณเวลา (2540) ที่ได้กล่าวว่า การศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นการจัดการศึกษาที่มีเป้าหมายในการสร้างผู้ที่มีความรู้

ความสามารถ และทักษะเฉพาะในรายวิชาหรือวิชาชีพสาขานั้นๆ ในหลักสูตรจะมีสาขาวิชาพื้นฐานเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในศาสตร์ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับวิชาการหรือวิชาชีพนั้นๆ และมีวิชาชีพเฉพาะที่มุ่งสร้างความสามารถในการประกอบวิชาชีพนั้นๆ

ความรู้ในศาสตร์ทางศิลปะที่นักศึกษาสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) ต้องมีเพื่อประโยชน์ต่อภาคธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรี ผู้ประกอบการธุรกิจด้านศิลปะเห็นตรงกันมากที่สุดคือความรู้ในเรื่องของทฤษฎีสี หลักการออกแบบ การจัดองค์ประกอบทางศิลปะ เนื้อหาที่มีความเหมาะสมจึงต้องเป็นเนื้อหาที่ครอบคลุมความรู้ที่หลากหลายเป็นทักษะที่สามารถบูรณาการความรู้ต่างๆเข้าด้วยกันได้ ซึ่งสอดคล้องกับกฤษฎีณ์ ธรเสนา (2544) ที่กล่าวว่า ทักษะการคิดเป็นพื้นฐานสำคัญในการคิด บุคคลจะคิดได้ดีจำเป็นต้องมีทักษะ การคิดที่จำเป็นมาบ้างแล้ว และทักษะที่มีกระบวนการขั้นตอนมากและซับซ้อนซึ่งส่วนใหญ่จะต้องใช้ทักษะพื้นฐานหลายทักษะผสมกัน ซึ่งจะเรียกว่า ทักษะการคิดขั้นสูง

ความรู้ในศาสตร์ด้านอื่นๆที่นอกเหนือจากศาสตร์ทางศิลปะที่นักศึกษาสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) ต้องมีเพื่อประโยชน์ต่อภาคธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรีผู้ประกอบการธุรกิจด้านศิลปะเห็นตรงกันคือ ความรู้ในเรื่องการตลาด การทำโฆษณาประชาสัมพันธ์ การประเมินราคางาน การคิดกำไร ขาดทุน และถ้าสามารถทำบัญชีรายรับรายจ่ายยิ่งจะเป็นประโยชน์ในการทำธุรกิจเนื้อหาที่มีความเหมาะสมจึงต้องเป็นเนื้อหาที่ครอบคลุมความรู้ในหลากหลายสาขา ทักษะที่สามารถบูรณาการความรู้ต่างๆเข้าด้วยกันได้ ซึ่งสอดคล้องกับกฤษฎีณ์ ธรเสนา (2544) ที่กล่าวว่า ทักษะการคิดเป็นพื้นฐานสำคัญในการคิด บุคคลจะคิดได้ดีจำเป็นต้องมีทักษะ การคิดที่จำเป็นมาบ้างแล้ว และทักษะที่มีกระบวนการขั้นตอนมากและซับซ้อนซึ่งส่วนใหญ่จะต้องใช้ทักษะพื้นฐานหลายทักษะผสมกัน ซึ่งจะเรียกว่า ทักษะการคิดขั้นสูง

ทักษะและการฝึกปฏิบัติที่นักศึกษาสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) ต้องมีเพื่อประโยชน์ต่อภาคธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรี ผู้ประกอบการธุรกิจด้านศิลปะเห็นตรงกันคือความรู้ในเรื่องการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการออกแบบงาน เช่นโปรแกรม Adobe Photoshop, CorelDraw สอดคล้องกับจำเนียร ศิลพานิช (2538) ที่กล่าวว่า การศึกษาในระดับปริญญาตรี หรือปริญญาบัณฑิต มีเป้าหมายในการสร้างผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และทักษะเฉพาะในวิชาการหรือวิชาชีพสาขานั้นๆ ในระดับต้น หลังจากนั้นอาจฝึกฝนเพิ่มเติมเป็นการเฉพาะหรือศึกษาเพิ่มเติมในระดับสูงขึ้น เพื่อประกอบวิชาชีพเฉพาะทาง ในหลักสูตรจะมีสาขาวิชาพื้นฐานเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในศาสตร์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาการหรือวิชาชีพนั้นๆ โดยมุ่งให้มีหลักที่สามารถนำไปใช้ปรับวิชาการตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้

ทักษะและการฝึกปฏิบัติทางศาสตร์ด้านธุรกิจที่นักศึกษาสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) ต้องมีเพื่อประโยชน์ต่อภาคธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรีผู้ประกอบการธุรกิจด้านศิลปะเห็นตรงกันคือทักษะในการต้อนรับลูกค้า การพูดเสนองานลูกค้า การเจรจาต่อรองราคา สอดคล้องกับอุทุมพร จามรมาน (2530) ที่กล่าวว่าการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาเป็นการเรียนการสอนที่มีความแตกต่างจากระดับอื่นในแง่ที่เป็นการการเน้นการเสาะแสวงหาความรู้ความจริง การเรียนการสอนจึงเป็นการพัฒนาให้เกิดทักษะ เกิดความรู้ เกิดความรัก และมีทัศนคติที่ดีตลอดจนมีคุณธรรมในอาชีพที่จะทำในอนาคต

คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณที่นักศึกษาสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) ต้องมีเพื่อประโยชน์ต่อภาคธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรีผู้ประกอบการธุรกิจด้านศิลปะเห็นตรงกันคือความรักในอาชีพที่ทำ ความซื่อสัตย์สุจริต และความมีวินัยตรงต่อเวลา สอดคล้องกับวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2544) ได้กล่าวถึงการสอนในระดับอุดมศึกษาว่าจำเป็นที่จะต้องต่อนเน้นการอบรมฝึกฝนคนให้มีความดี อาจารย์และผู้เรียนจะต้องพัฒนาทักษะการค้นคว้าวิจัย ดังนั้นในการเรียนการสอนจึงต้องส่งเสริมให้ผู้สอนและผู้เรียนต้องพัฒนาทักษะการแสวงหาความรู้ การวิเคราะห์ การรวบรวมข้อมูล และการนำเสนอข้อค้นพบใหม่

ผู้ประกอบการธุรกิจด้านศิลปะความต้องการเห็นบทบาทของสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีที่มีต่อภาคธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรีในทิศทางดังนี้คือสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) ต้องผลิตนักศึกษาที่จบออกไปแล้วมีความรู้ทางด้านศิลปะ การออกแบบสามารถทำงานในภาคธุรกิจศิลปะได้ทันที เมื่อนักศึกษาสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) จบออกไปทำงานจริงในภาคธุรกิจน่าจะมีการตั้งกลุ่ม หรือสมาคมผู้ประกอบการธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรี เพื่อให้มีการร่วมมือและการกำหนดราคาตลาดได้ และสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) น่าจะมีการจัดอบรมให้ความรู้กับผู้ประกอบการ

ธุรกิจในส่วนองงานศิลปะใหม่ๆ สอดคล้องกับวิชัย วงษ์ใหญ่ (2537) ที่กล่าวว่าการเรียนการสอนไม่ว่าจะเป็นระดับใดจะมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอยู่ 3 ประการด้วยกันคือ ผู้เรียน ผู้สอน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน การสอนแต่ละครั้งย่อมแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของการสอน เนื้อหาสาระ การเสาะแสวงหาความรู้หรือกลวิธีการสอนที่ผู้สอนเลือกนำมาใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน

ผู้ประกอบการธุรกิจด้านศิลปะเสนอว่าแนวโน้ม/อนาคตของสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่มีต่อภาคธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรี คือสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) จัดให้นักศึกษาได้แสดงผลงานการสร้างสรรคระหว่างเรียน นอกเหนือจากงานที่นักศึกษาจะแสดงเมื่อจบการศึกษา เพื่อให้ผู้ประกอบการได้เห็นและชมผลงานการออกแบบของนักศึกษา เพื่อการติดต่อหาพนักงานนักศึกษาเข้าทำงานในสถานประกอบการนั้นๆ และสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) น่าจะมีการจัดอบรมให้ความรู้ผู้ประกอบการ หรือการจัดให้ผู้ประกอบการได้เข้ามาพูดคุยกับนักศึกษา ในด้านของประการณ์การประกอบอาชีพ สอดคล้องกับวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530) ที่กล่าวถึงการสอนระดับอุดมศึกษาว่า การสอนที่นั่นผู้สอนต้องรู้จักวิธีการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ให้ผู้เรียนโดยใช้วิธีการแตกต่างกันออกไปอย่างเหมาะสมและน่าสนใจ

ผู้ประกอบการธุรกิจด้านศิลปะมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่นๆ ต่อบทบาทของสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีที่มีต่อภาคธุรกิจศิลปะในจังหวัดจันทบุรีคืออยากให้สาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) จัดโครงการพานักศึกษามาศึกษาดูงานเที่ยวชม ตามสถานประกอบการต่างๆเพื่อการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้รู้จักและสามารถเลือกที่ทำงานได้ตรงความต้องการ และอยากให้สาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) ฝึกให้นักศึกษาสามารถใช้อุปกรณ์ เครื่องมือในการทำงานปายอิงค์เจ็ท เพื่อนักศึกษาจะได้นำไปใช้ประกอบอาชีพเมื่อจบออกไป สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545) ที่กล่าวถึงแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545-2559 ไว้ว่านอกจากการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนมีโอกาสได้เลือกเรียนในสิ่งที่สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดแล้ว ยังต้องส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จักการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาด้วยตนเอง เกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง และสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการศึกษาวิจัยบทบาทของสาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่มีต่อชุมชนท้องถิ่นในฐานะสาขาวิชาที่มีความสอดคล้องสัมพันธ์กับวัฒนธรรมและสังคมไทย

เอกสารอ้างอิง

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545. สำนักงาน. แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2545 - 2559).

กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. 2555. หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาศิลปกรรม (ออกแบบประยุกต์ศิลป์) (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2555). จันทบุรี.

จรัส สุวรรณเวลา และคณะ. 2540. บนเส้นทางอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จำเนียร ศิลพานิช. 2538. หลักและวิธีสอน. นนทบุรี: เจริญรุ่งเรืองการพิมพ์.

ฤทัยรัตน์ ธรเสนา. 2546. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบช่วยเสริมศักยภาพ เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาพยาบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2530. อุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน. 2545. เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ ธรรมศาสตร์.

วิชัย วงษ์ใหญ่. 2537. กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร:

สุวีรียสาส์น.

สกันธ์ ภู่งามดี. 2547. ธุรกิจศิลปะ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ เอเชีย แปซิฟิก ออฟเซ็ท.

สราวุธ ใจแจ่ม. 2550. ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณค่าศิลปะ ในวิชาทัศนศิลป์ ตามการรับรู้ของนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาพื้นฐานในจังหวัด
อุดรธานี. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท สาขาวิชาศิลปศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุทุมพร จามรมาน. 2530. การวัดและประเมินการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา เล่มที่ 3. พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพมหานคร: ฟันนี่พับบลิชซิง.